

Fredrik Sochor förklarar hur en planerad och bra hundträning kan gå till, och han ger även sina 10 bästa träningsråd. Dessutom delar instruktören Ann Eklund med sig av sina tips i nosework.

En angelägen debattartikel om hur rasspecifika sjukdomar uppstår. Dessutom aktuell information om avelsverktyget HD-index.

Vad utmärker en avelshund? Avelsrådet har tagit fram "Lilla Avelshandboken – att tänka på inför avelsbeslut".

Mycket händer i hundvärlden just nu, när allt fler fokuserar på den genetiska variationen. Barbetbladet hänger med i debatten.

Följ med på ett jaktprov med vilt för spaniel, ett prov som barbet kan delta på i andra länder som t ex Finland.

Som vanligt kan du ta del av jaktkrönika, barbetporträtt, valpnytt, nyheter från SKK, insändarbilder mm. Dessutom en kortfattad version av klubbens verksamhetsberättelse för 2023.

- Policy om HD-index
- 10 steg för lyckad hundträning
- Debatt: Orsak till rasspecifika sjukdomar
- Jaktprov med vilt för spaniel
- Instruktören i NW tipsar
- Lilla Avelshandboken

Grattis

säger vi till de som fått nya fina tävlingsresultat.

AGILITY

Aquatilia Fleuret Escrime (Azumi)

Hoppklass 2: 1,62 fel

Hoppklass 2: 11,94 fel

NOSEWORK

Barbet Bay's Foreverandaday Miracle (Zelda)

NW 1 TEM (utomhussök) 100 poäng

NW 1 TEM (behållarsök) 75 poäng, 2 fel

NW 1 TEM (behållarsök) 75 poäng, 2 fel

NW 2 TSM 64 poäng, 2 fel

NW 2 TSM 62 poäng, 4 fel

Red Rags Magne af Halland (Nisse)

NW 1 TSM 75 poäng, 3 fel

NW 1 TSM 25 poäng, 4 fel

NW 1 TEM (inomhussök) 25 p, 2 fel

Helec's Praline Taste of Center (I)

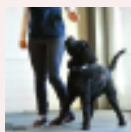
NW 1 TEM (Inomhussök) 75 poäng

NW 1 TEM (inomhussök) 75 poäng, 2 fel

Godkänt doftprov I

Innehåll i Barbetbladet nr 2 2024

Ordförandens rader..... **Sid 3**

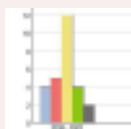
Skapa bra förutsättningar för lyckad träning, och undvik vanliga träningsfällor, för att du och din hund som team ska utvecklas och göra framsteg **Sid 4**

Fredrik Sochor delar med sig av sina 10 bästa tips för en lyckad hundträning **Sid 6**

Valpnytt..... **Sid 7**

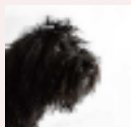
Barbetporträtt: Balou, 4 år **Sid 7**

Härliga insändarbilder på barbeter..... **Sid 8**

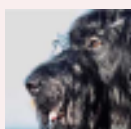
Om vi i avel följer SKKs rekommendationer avseende HD-index, så har vi stora chanser att förbättra ledhälsan i rasen **Sid 11**

Vad utmärker ett avelsdjur? Avelsrådet har tagit fram "Lilla Avelshandboken – att tänka på inför avelsbeslut"..... **Sid 13**

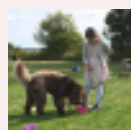

Många sjukdomar visar sig inte förrän en hund har ärvt sjukdomen från såväl mor och far – vilket inavel ökar risken för. Bodil Carlsson reder ut begreppen **Sid 14**

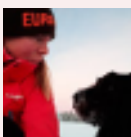
Många är det som oroar sig över inavelskonsekvenser i de små populationer som hundraser utgörs av idag..... **Sid 15**

SKK genomför åtgärder i syfta att bredda avelsbasen, och den nya ordföranden lyfter inkorsning som en möjlig väg framåt **Sid 16**

Ann Eklund, instruktör i bl.a nosework, ger träningstips för att hunden ska bli trygg i sökandet och få en tydlig markering **Sid 17**

I jaktkrönikan berättar Helen om sina tankar som jägare och om sitt nyväckta intresse för att förkovra sig, vilket lett till att flocken har utökats..... **Sid 19**

Följ med på jaktprov för spaniel, där fågelhundarna får söka efter vilt i ett hägn och därefter apportera utkastat kallvilt **Sid 20**

Vad hände under 2023? Här hittar du en sammanfattning av Barbetklubbens verksamhetsberättelse för 2023 **Sid 22**

Omslagsfoto: Mikkel Bigandt Oehlenschläger

Åbyfjordens Ina (Ina)

Godkänt doftprov I

LYDNAD

Irisens Assi Pinsess of Daim (Assi)

Startklass; 172 p, 1:a pris

Startklass; 157 p, 2:a pris

RALLYLYDNAD

Irisens Assi Pinsess of Daim (Assi)

Mästarklass; 81 p

Mästarklass; 53 p

TJÄNSTEHUND

Barbet Bay´s HonestlyBeLoved (Phlox)

Godkänt lämplighetstest för social tjänstehund

Nu är tävlingsäsongen här, och vi hoppas framöver få se resultat från såväl rutinerade som nya ekipage

SBBKs funktionärer

Styrelse:

Karl-Johan Palmstam	Ordförande
Gudrun Ståhl Rohdin	Vice ordf
Kenneth Johansson	Kassör
Annika Robért	Sekreterare
Eva Svensson	Ledamot
Tomas Pettersson	Suppleant
Linda Liljedahl	Suppleant

Valberedning:

Ewa Thurffjell	Sammanställande
Katarina Furberg Fredriksson	
Rasma Araby	

Avelsråd:

Maja Holmström	Sammanställande
Anna Nyström	
Ewa Hansson	

Hanhundsombud:

Ewa Hansson

Redaktionsråd:

Anna Nyström	Sammanställande
Maja Holmström	
Karl-Johan Palmstam	

Prov- och jaktkommitté:

Anders Marttala
Gudrun Ståhl Rohdin
Helen Höglund
Karl-Johan Palmstam

Tävlingskommitté:

Anna Nyström
Maja Holmström
Ewa Hansson

Utställningskommitté:

Maja Holmström
Miranda Pettersson

Webbgrupp:

Vakant
Karl-Johan Palmstam

Något är på gång...

I och med årsmötet den 28 april, där valberedningens förslag till styrelsens kommande sammansättning slogs fast, får vi lov att varmt välkomna Linda Liljedahl som ny funktionär i styrelsen, och tacka Miranda Pettersson för tiden hon har suttit med i styrelsen.

Något är på gång, men vad det slutar i vet nog inte någon av oss. Men nya lagförslag runt om i Europa dyker upp, och de riktar sig mot uppfödning av raser med exteriöra överdrifter som t ex cavalier, schäfer, schnauzer och beagle. Uppfödning av dessa raser har under lång tid visat sig i exteriöra detaljer som inte värnar deras väl och ve. Jag hoppas att man hittar en väg fram, för att kunna behålla "klassiska raser", som sunda och hållbara.

Samtidigt ljuder starka röster för att rashundsaveln är i fara; att vi avlat hundar för länge inom stängda populationer – och därför riskerar hundarnas hälsa på grund av avel mellan närbesläktade individer. Jag tror inte detta är en övergående diskussion, utan vi lär få se en fortsättning. Under tiden gör klubben sitt bästa för att hålla sig à jour och rapportera i Barbetbladet.

Nu ser jag fram emot aktiviteter utomhus, under varmare och torrare förhållanden. Jag, som mest dedikerat min tid åt agility, kommer att variera med en del rallylydnad också. Min andra hälft och jag drog sticka, och det blev jag som blev anmäld till tävlingspremiären i nybörjarklassen med vår yngsta barbet. Hur det slutar återstår att se.

Ta hand om er och era hundar, och njut av våren samt den annalkande sommaren!

Karl-Johan Palmstam

Skapa förutsättningar för lyckad träning och utveckling

Text: Fredrik Sochor

För att skapa bra träningsförutsättningar för dig och din hund kan det vara bra att ha en checklista att följa. Det finns också några vanliga träningsfällor som vi bör undvika för att inte stagnera eller till och med gå bakåt i utvecklingen. Här är några tips för att skapa en optimal miljö för hundträning och utveckling.

För att träningen ska bli effektiv behöver du och din hund ha en fungerande kommunikation. Det är du som hundägare som ansvarar för att hunden förstår dig. Genom att ställa några enkla kontrollfrågor till dig själv kan du synliggöra förutsättningarna för kommunikationen. Du får också en bättre förståelse för hur hunden upplever situationen.

- Kan hunden göra det – d v s har hunden tillräcklig kunskap för att utföra just det som du vill att den ska göra?
- Vill den göra det – är hunden tillräckligt motiverad att utföra det du begär?

Svarar du "ja" på båda frågorna är du och hunden redo att gå vidare. Ni har tränat i lugna miljöer utan störningar och är nu redo att gradvis öka svårighetsgraden. Uppmuntra hunden att fokusera på dig och vara uppmärksam på dina kommandon även i mer krävande situationer. Förbli konsekvent och tydlig i din kommunikation och belöna hunden generöst för de framsteg som den gör. Genom att presentera roliga samarbetsövningar kommer hunden att lyssna på dig och vilja göra saker tillsammans med dig – för att den upplever att den själv tjänar på det. Du får en hund som är öppen och vill förstå dig.

Utveckla miljöträningen

Den traditionella, tidiga miljöträningen, där du låter valpen vistas i nya miljöer kan med unghunden utvecklas genom att du ber hunden utföra olika samarbetsövningar på för hunden nya och främmande platser. Hjälプ hunden att göra rätt genom

att börja med enkla övningar som hunden verkligen kan och utför med lätthet. Återupprepa dem även när det finns störningar som distraherar runtomkring. Träna t ex sitt, ligg och stå på torget, vid busshållplatsen och andra platser där du normalt inte tränar.

Sätt upp en målbild

Du är flexibel och öppen för att göra justeringar och förbättringar för att hjälpa hunden att lyckas. Om det uppstår utmaningar eller motgångar under träningen behåller du ditt lugn och fortsätter att arbeta mot målet. Sätt upp en målbild för dig själv och visualisera hur du vill att det ska se ut när hunden har lärt sig att utföra momentet. Då är sannolikheten större att du automatiskt jobbar åt rätt håll när det inte blir som du tänkt dig.

Skapa en teamkänsla

Om du och din hund ska bli bra behöver ni utvecklas tillsammans. Se

därför till att ha roligt ihop när ni tränar. Det är viktigare än de tekniska delarna. Om din hund tycker om att träna kommer den att lära sig momenten förr eller senare. Försök att skapa en teamkänsla mellan dig och hunden.

När det går bra är det lätt att se hunden som en medspelare – men i motgång är det risk att du börjar betrakta din fyrtassade kompis som en motspelare, vilket är förödande för träningen. Hunden känner av det och kan reagera med ointresse. Kanske riktar den uppmärksamheten mot andra saker i omgivningen eller så kanske den börjar att skälla. Fundera på varför hunden reagerar med ointresse – är den uttråkad, finns det störningar, är jag otydlig, förstår den inte? Kom ihåg att det är du som är ansvarig för kommunikationen.

Planera din träning

Planera dina träningstillfällen innan träningen så att du får flyt under själva träningspasset. Tänk igenom vad du ska göra och vad syftet är med varje övning. Under träningen behöver du fokusera på att läsa och tolka din hund men spara analysen till efter träningstillfället.

Om hunden inte svarar på träningen som du tänkt dig - fullfölj passet och utvärdera efteråt. Akta dig för "träningsrynkan" – den där bekymrade rynkan i pannan som vi lätt kan lägga oss till med när träningen inte går så bra som vi tänkt oss. Hunden tar åt sig av vår sinnesstämning och tar med sig känslan till nästa träningspass. Avsluta därför alltid när det går som bäst. Då är det den känslan som hunden tar med sig till nästa träningspass.

Misströsta inte även om det inte blir exakt som du visualiserat. Hun-

den tar till sig av träningen ändå. Vi är många hundägare som avslutat ett träningspass med känslan av att hunden inte lärt sig någonting och därför förvånat noterar att hunden inleder nästa träningspass med att utföra momentet perfekt - och dessutom lekande lätt. Allt som behövdes var vila, distans och lite tid. Lek, mat och sömn är tre fantastiska ingredienser som vi ska låta bli en lika självklar del av träningen som välplanerade träningspass på en appellplan.

Korta träningspass

Ta lagom stora steg! Om din hund inte är särskilt motiverad till att träna så träna i riktigt korta pass, kanske endast 30 sekunder. För det är viktigt att hunden tycker det är roligt för att den ska lära sig. Det är vanligt att man i början av träningen nöter för länge på samma moment vilket leder till att hunden

tröttnar. Lika vanligt är att man sedan tar för stora steg mot målet, vilket också gör att hunden tröttnar.

Några korta träningspass varje dag gör stor skillnad. Om träningen inte leder till en positiv utveckling efter tre träningstillfällen – ändra något så att du får bättre utdelning.

En liten, liten förändring kan vända en stagnation till en positiv utveckling. Tänk också på att träning med oförändrade krav – leder till sämre resultat. Så höj kriterierna för att hunden ska få sin belöning.

Det hunden gör ofta blir den bra på. Så se till att få fler rätt än fel. Om det blir två fel på rad, stanna upp och fundera på hur du kan hjälpa hunden att göra rätt. Med tre fel på rad befäster du ett felaktigt beteende.

Fredrik Sochor
hundinstruktör

Se till att skapa bra förutsättningar för att träningen ska bli lyckad, och för att du inte ska hamna i vanliga träningsfällor. Miljöträning, en målbild och planerade träningspass utefter hundens förutsättningar ger dig den bästa chansen för att träningen ska resultera i utveckling och framsteg.

10 steg för hundträning

Text: Fredrik Sochor

1. Välj ett beteende som du vill se mer av

2. Förstärk beteendet

Använd positiv förstärkning, d.v.s belöna det beteende som du vill se mer av. Använd dig av belöningar som är riktigt åtråvärda för hunden.

3. Namnge beteendet

Namnge beteendet när hunden förstått principen och gör rätt. Inte för tidigt – då kan det vara något annat i hundens medvetande som du namnger. Inte för sent – då kan hunden koppla fler och andra signaler från dig eller andra saker i omgivningen till beteendet.

4. Jobba bort hjälperna

Minska på hjälperna som att t ex locka med godis och/eller förstärkande handsignaler.

5. Låt hunden bjuda på beteendet – belöna!

Rigga situationen, så att den liknar den som du tränat i, så att hunden utför beteendet spontant. Spontana utföranden som leder till en positiv förstärkning sätter sig i hundens minne.

6. Styr med signalen

Kunskapen befästs. Om hunden misslyckas två gånger är det för svårt och du måste backa i träningen. Även om hunden utför beteendet måste du ge akt på att hunden verkligen tycker att det är roligt att utföra beteendet. Annars minskar snabbt intresset och kommandot urholkas.

7. Kedja beteenden

Lägg in det nya beteendet i en kedja av olika signaler som hunden redan kan. Variera ordningen. Då måste hunden anstränga sig för att urskilja det nya kommandot och kunskapen befästs ytterligare.

8. Generalisera

Låt hunden utföra beteendet i olika miljöer och situationer. T ex inomhus, i trädgården eller på det offentliga torget. Tränar man bara i en miljö så förknippar hunden signalen med en specifik miljö eller situation och förstår inte att kommandot gäller generellt.

9. Lägg på störningar

Gör det gradvis svårare för hunden genom att utsätta den för olika frestelser och störningar när signalen ges. T.ex andra hundar, människor, trafik, offentliga platser, andra dofter och annat som kan störa hundens koncentration.

10. Arbeta bort belöningarna

Allteftersom hunden blir säkrare minskar belöningarna. Minska värdet på belöningarna och eller ge dem oregelbundet. OBS viktigt är att den fantastiska och åtråvärda belöningen måste ges ibland, för att inte släcka ut hundens vilja att arbeta.

Födda kullar

Tik: Rugia Wiercilapa (Poppy)

Hane: Irisens Findus With Love From Doue (Harry)
Hos Hattmakarens kennel föddes 8 valpar den 19 april

Planerade kullar

Tik: Åbyfjordens Grace (Grace)

Hane: MagnumKissCurlNoslo-Alpesdehaupro (Pascal)
Kontakta Skogsuddens kennel för mer info

Tik: Bell de Masquerade Fina (Fina)

Hane: de la Colline des Violettes Gismo (Gismo)
Kontakta kennel Bell de Masquerade för mer info

Tik: Barbet Bay's HonestlybeLovedPhlox (Phlox)

Hane: Konstelacja Malej Niedzwiedzicy Hunter (Shaggy)
Kontakta Barbet Bay's kennel för mer info

Tik: Himling's Snorkfröken (Misan)

Hane: Tyynelän Jente's Jaminpoika Cooper (Cooper)
Kontakta Anette Schäder för mer info

Vill du också bli ambassadör?

Det är inte helt lätt att få träffa en barbet om man har blivit nyfiken på rasen. Därför har klubben numera ambassadörer för barbet.

Klubben får ofta påstötningar från människor som vill träffa en barbet, och de kan bo i norraste norr, i södraste syd eller någonstans däremellan. Därför efterlyses fler barbetägare som bor runt om i landet – som kan tänka sig att möta upp med någon som visat sig vara intresserad av rasen. Du behöver inte ha specifika raskunskaper, för oftast önskar de bara få träffa och hälsa på en representant för en ras som de endast har kunnat läsa om.

Vill du ställa upp och visa upp din barbet om någon i din närhet hör av sig till klubben? Skriv ett mail till info@barbet.se

VAD HETER DU?

Corinne, och vi bor utanför Värnamo.

VAD HETER DIN HUND?

Balou (Helec's Blyger af Jukon), 4 år.

HAR DU HAFT ANDRA RASER INNAN?

Jag har tidigare haft Cockerspaniel, West Highland White Terrier, Irish Soft coated Wheaten Terrier och Schapendoes.

HUR KOM DU I KONTAKT MED RASEN BARBET?

Jag sökte en arbetande ras och kom i kontakt med barbet efter ett tips jag fick på en rallylydnadskurs.

HUR SKULLE DU BESKRIVA DIN BARBET?

Balou är en jättesnäll lugn kille som hänger med på allt matte hittar på. Han är arbetsvillig och lär sig snabbt nya saker.

VAD TYCKER DIN BARBET OM?

Balou tycker om att simma, apportera ur sjön och träna rallylydnad. Han älskar att åka på husbilsturer och gosa med kattkompisen Trassel. .

VAD TYCKER DIN BARBET INTE OM?

Han tycker inte om att bli schamponerad.

HUNDSPORTAR ELLER ÄR DU AKTIV MED DIN HUND PÅ ANNAT SÄTT?

Vi tränar och tävlar aktivt i rallylydnad och är uppflyttad till avancerad klass. Balou hjälper matte som visningshund på valpkurserna. Då är han jätteduktig på att dela med sig av allt han har lärt sig.

KAN DU BERÄTTA NÅGOT MER?

Jag har fastnat för rasen och när det är dags för en kompis till Balou kommer det vara en barbet. 🐾🐾🐾

Vi söker fler barbeter att porträttera. Svara gärna på frågorna och maila till barbetbladet@barbet.se

Insändarbilder

Alice är gärna med och spelar "Titta vad jag kan"

Challe njuter när han får springa på Pite älv

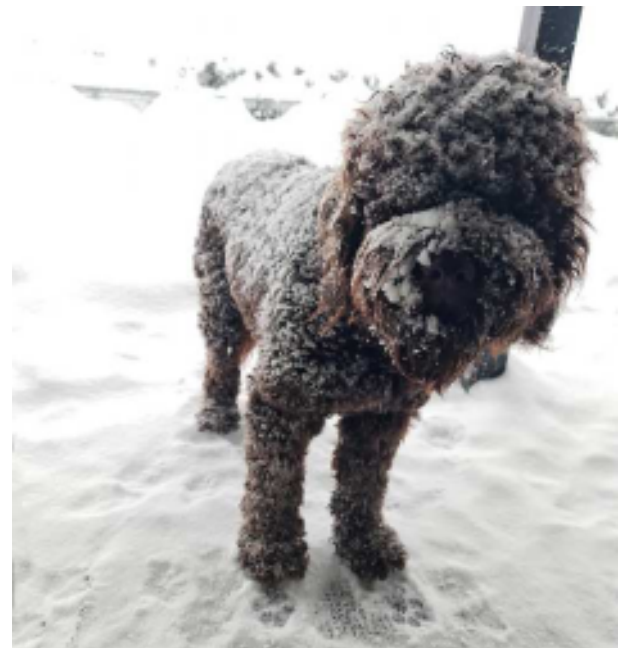
Eno spelar finns i sjön, och visar sig ha vinnarskalle

Nora hoppar gärna i snön, men det gör inte kompisen

Buster är en livsnjutare och vill bli klappad på magen.

Rossi undrar om han verkligen måste gå in...

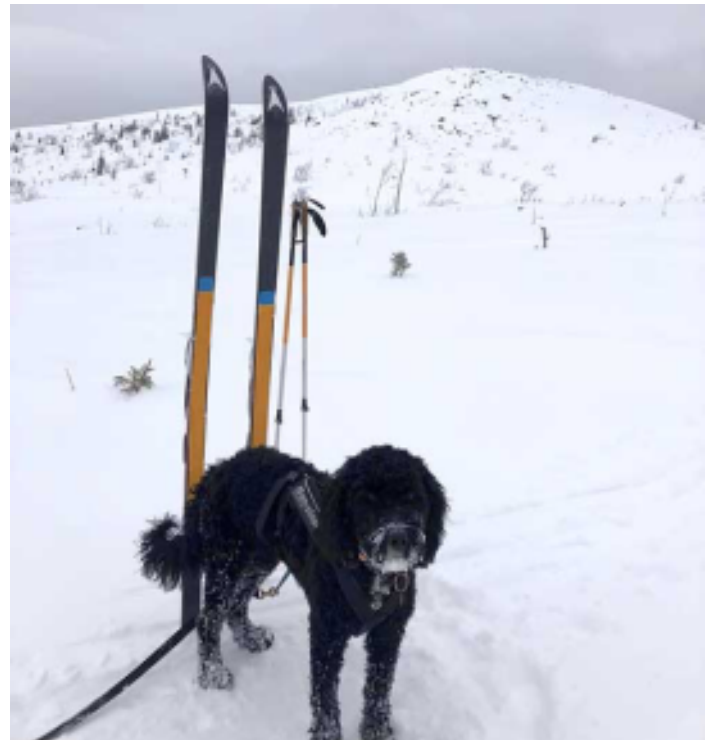
Insändarbilder

Zelda visar stolt upp prisrosetten som hon fick som vinnare av Årets arbetande hund.

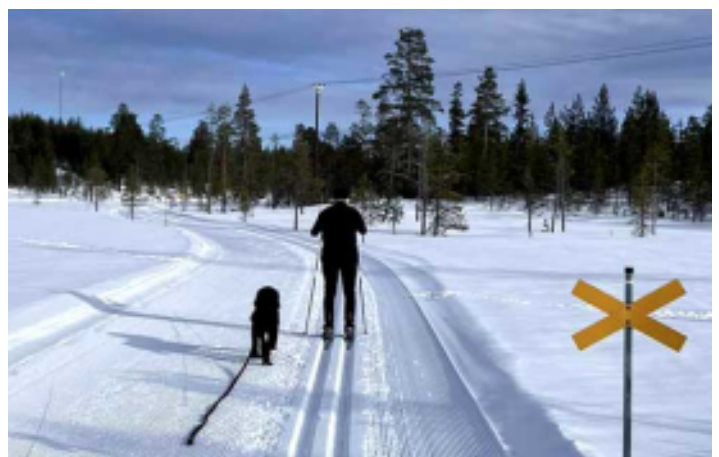
Beda tar sig fram i nysnön som om hon har fyrhjulsdirt

Henny uppe på en av Dundrets toppar 800 möh

Brasse var med på utmaning i äggapportering, men han behöll det okokta ägget i munnen i timmar

Folke älskar att hänga med på skidturerna i fjällen

Insändarbilder

Buster njuter i vårsolen

Luna och Charlie har kul på stranden i Skanör-Falsterbo

Majken visar sig på styva linan

Alma, som bor i Danmark, trivdes på semestern i Sverige där hon föddes

Luna och Charlie på skogäventyr

Tack för att ni delar med er av era bilder! Så tråkigt Barbetbladet hade varit utan en mängd bilder på barbeter. Det är roligt att få ta del av andra barbeters liv och leverne! Och visst hade det varit kul att se bild på din egen hund här? Vi ser fram emot att få ta del av sommarbilder inför nästa nummer som kommer ut efter sommaren!

Avel för bättre ledhälsa

– Justerat medelvärde för HD-index efter årsskiftet

Det pratas mycket om ledhälsa i rasen, och om en önskan att avla för bättre ledhälsa. Så hur ser det ut i rasen?

Höftledsdysplasi (HD) är en felaktig utveckling av höftleden och en relativt vanlig skelettrubbning hos många hundraser. Eftersom det finns ärftliga orsaker bakom höftledsdysplasi ger röntgen värdefull vägledning i avelsarbetet.

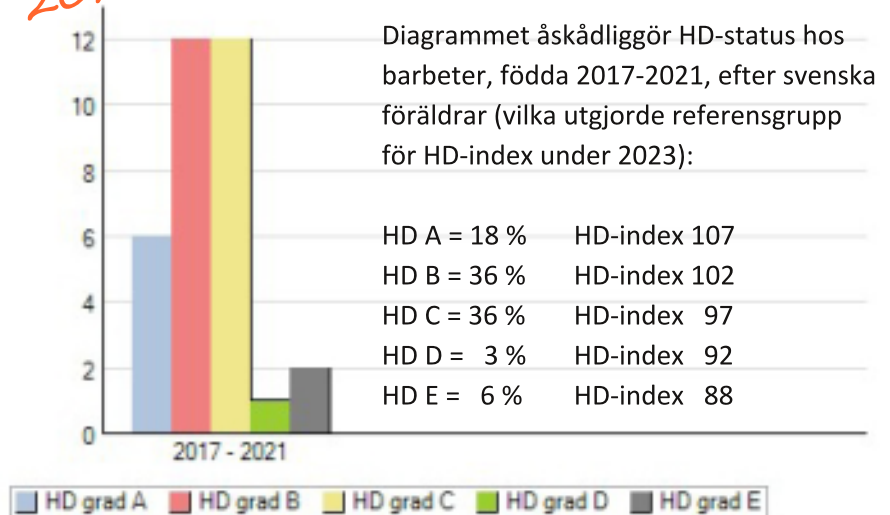
Under de senaste fem åren så har 55 % av höftledsröntgade barbeta haft dysplasi (HD-grad C-E), vilket är en mycket hög siffra.

En enskild individs HD-grad är dock ett relativt osäkert mått på hundens avelsvärde. För en säkrare avelsvärdering har vi idag tillgång till HD-index som även beaktar individens nära släktingars HD-grad. För att HD-index ska bli så säkert som möjligt är det viktigt att många av våra hundar höftledsröntgas.

Genom att se till en parningskombinations HD-index, i stället för att se till en enskild individs HD-grad, kan en säkrare avelsvärdering avseende HD göras. Om man vill förbättra ledhälsan i rasen är det viktigt att man prioriterar HD-index över 100. Då förväntas ledhälsan bli bättre över tid. Med hjälp av index kan man på så sätt skatta vad en individ och framför allt en kombination förväntas nedärva till avkommorna.

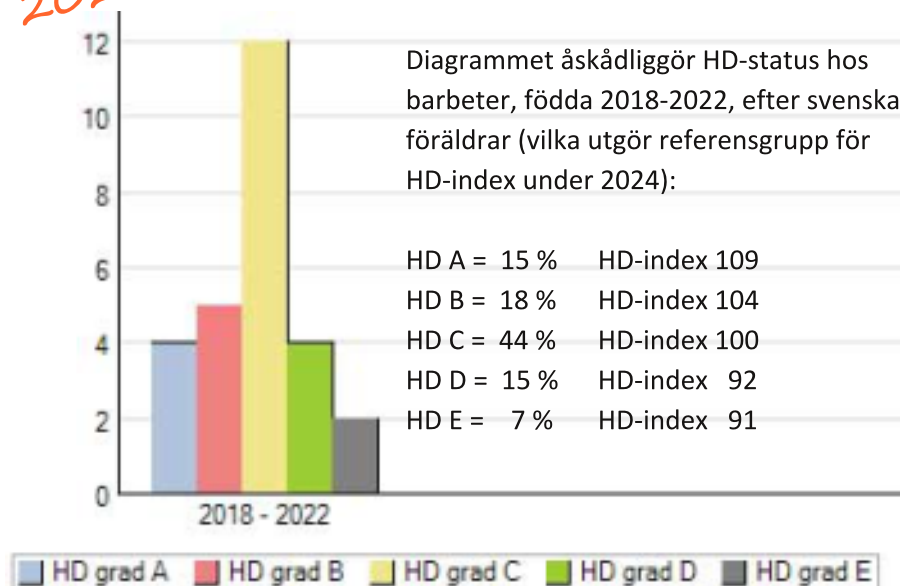
SKKs avelskommitté har rekommendationer, som du kan ta del av på nästa sida, vad gäller val av avelsdjur och användandet av HD-index. HD-index öppnar upp för användandet av hundar med HD-grad C i avel, men används detta på ett felaktigt sätt så riskerar vi att försämra ledhälsan.

2023

Av röntgade avkommor efter svenskfödda föräldrar, födda 2017-2021, har 45 % haft dysplasi. Eftersom indextal i huvudsak sätts efter dessa röntgenresultat så motsvarade medelvärdet (index 100) en genomsnittlig B/C-höft. Index 100 säger inget om höfternas kvalitet, utan ger bara ett medelvärde utifrån röntgenresultat i rasen.

2024

Referenspopulationen har förskjutits 1 år, varvid en äldre årskull försvunnit medan en ny generation har tillkommit. Nu sätts indextal efter avkommor födda 2018-2022. Som framgår av tabellen har andelen röntgade hundar med dysplasi ökat, och utgör nu 66 %. Eftersom ledhälsan har blivit sämre i rasens referensgrupp så motsvarar årets medelvärde för index (index 100) en genomsnittlig C-höft.

Uttalande från SKKs avelskommitté rörande HD och index

För en säkrare avelsvärdering finns idag HD-index tillgängligt i flera raser. Genom att se till parningskombinationens HD-index, snarare än till en enskild individs HD-grad, kan en säkrare avelsvärdering avseende HD göras.

- I raser som har tillgång till HD-index bör avelsbeslut baseras på avelsdjurens index snarare än deras HD-grad.
- Föräldradjurens genomsnittliga HD-index ska vara större än 100, vilket innebär att avkommorna förväntas få ett index för HD som är bättre än genomsnittet i rasen.
- Vid parning med utländskt avelsdjur, som saknar index för HD, så bör det svenska avelsdjuret ha ett HD-index över 100 och det utländska avelsdjuret bör ha HD-grad A eller B.
- SKKs generella rekommendation är att använda hundar med normala höftleder (HD-grad A eller B) i avel. Men i enstaka fall kan det vara motiverat att använda hund i avel med HD-grad C, med hänsyn till andra viktiga egenskaper och/eller populationens långsiktiga utveckling med avseende på genetisk variation.
- I det fall hund med HD-grad sämre än grad B används i avel är det viktigt att säkerställa att parningskombinationen inte medför ökad risk för kliniska problem till följd av HD hos avkommorna.
- SKK vill understryka att användning av hund med HD-grad sämre än grad B ska vara sparsam och åtföljas av noggrann utvärdering av avkommorna. I nästa generation bör i första hand hundar med normala höfter, alternativt HD-index över 100, ses som potentiella avelsdjur.

För att rasens höftledhälsa ska kunna förbättras måste alla uppfödare och hanhundsägare vara insatta i det policyuttalande som SKKs avelskommitté har gjort angående HD och HD-index (se faktarutan här intill), samt tagit del av de rasspecifika avelsstrategierna (RAS) för barbet.

Har du höftledsröntgat din hund?

Att röntga din hunds höftleder hjälper kommande generationer valpar att födas friska och sunda.

Även om du inte planerat någon valpkull på din hund bidrar du med viktig information genom att låta röntga din hund. Dessutom får du själv en indikation på hur din hunds höftleder utvecklats och om du bör tänka extra på något i ert framtida liv tillsammans.

Lilla Avelshandboken

– att tänka på inför avelsbeslut

Vill du ta en kull på din tik? Eller är du hanhundsägare som funderar på att ställa din hanhund till förfogande för avel? Nu finns det en lättillgänglig sammanställning av vad du behöver tänka på innan avelsbeslut kan tas.

Den rasspecifika avelsstrategin (RAS) utgör rätt omfattande läsning, och det kan bli mycket när man snabbt behöver sätta sig in i vad som förväntas innan avelsbeslut kan tas.

Det har länge funnits ett behov av en komprimerad och lättförståelig version av RAS, som även nybörjare inom avel kan ta till sig. Och nu är den här: "Lilla Avelshandboken" som avelsrådet står bakom.

Det är nog inte alla som vet att hanhundsägare likställs med uppfödare när det kommer till ansvarsfrågan för en kull. Så även ägaren till hanhunden bör ha satt sig in i RAS och avelsrekommendationer. I det digitala häftet, som Lilla Avelshandboken kan sägas utgöra, tas de viktigaste frågorna upp. Vad bör vi tänka på inför avel för att kunna göra avelsframsteg i rasen? Det räcker inte alla gånger med att hunden är mattes eller husses ögonsten; det i sig betyder inte att hunden är ett

lämpligt avelsdjur – hur charmig och mysig den än är. Men vad är det då som avgör om en hund är ett lämpligt för avel eller inte?

Hälsundersökningar

Vilka hälsundersökningar finns det att göra för barbet, och vad säger SKK och klubben om de olika resultat som man kan få? Vad är lämpligt för avel, och vad är inte det. Och hur ska en barbets tandbett se ut, och vad räknas som ärftligt felaktigt bett? Och vad innebär HD-index?

Avelsdebut

Du får svar på när det i ålder är lämpligt att låta en hund avelsdebutera. Och hur gammal en tik kan vara för att få sin första kull.

Utvärdering av mentalitet

Kan man verkligen bedöma en hunds personlighet? Och hur ska man tänka kring mentaliteten när det kommer till avel?

Exteriöra detaljer

Måste en avelshund springa vänstervarv, för att försöka vinna titlar i utställningsringen? Vad kan vara viktigt att se till när det kommer till exteriöra detaljer?

Stamtavlan

Vad säger stamtavlan egentligen? Kan man utläsa något mer, än att bara se till inavelsgrad, när man studerar stamtavlor? Och hur bör man förhålla sig till olika inavelsgrader när man gör en provparning?

DNA-test

Finns det DNA-test, för sjukdomsanlag, man bör ta på sin hund när det gäller barbet? Och hur ska du förhålla dig till svaren du kan få efter ett DNA-test

Hur många avkommor?

Hur många avkommor är det lämpligt att en hund lämnar efter sig? Ju fler, desto bättre?

Det blev många frågor; men du får svar på dem alla när du läser Lilla Avelshandboken. Allt mycket kortfattat och enkelt förklarat. Tanken är att man inte ska behöva vara insatt i ämnet för att förstå.

Lilla Avelshandboken finns upplagd på klubbens hemsida under "dokument" där alla intresserade kan läsa den.

Är det möjligt att basera sund avel på närbesläktade "kärnfriska" hundar?

– Rassjukdomar är inavelssjukdomar

Text: Bodil Carlsson

Det finns grupper på FB där inavel, linjeavel och genetisk variation diskuteras. I ett sådant forum undrade en person huruvida linjeavel med kända anfäder avseende genetiska sjukdomar kunde utgöra ett säkert kort i aveln. Denna typ av argument kan man ofta se hos uppfödare som samtidigt säger sig vilja bevara ursprungliga egenskaper i en ras. Bodil Carlsson gav ett mycket insiktsfullt svar där hon på ett enkelt sätt förklarade varför inte inavel i någon form är försvarbart.

Det existerar INGA "genetiskt kärnfriska" individer. Inte bland människor och inte bland djur. Varenda levande varelse bär på ett antal skadade/defekta/muterade gener. Många av dem är recessiva, d v s den hund som bara har en kopia av dem har inga upptäckbara problem och kan leva långa och friska liv. Det är först när individen ärver samma gen från båda föräldrarna som sjukdomen kommer till uttryck hos hunden.

På samma sätt är det med de egenskaper, som skapas av flera

gener i samarbete - t ex höftledernas form. En individ kan ha flera av de gener som ger fel form - men ännu flera som ger rätt form. Då märks inte de "dåliga" generna. Det kallas för polygen nedärvning. Och med både recessiv och polygen nedärvning blir det med nödvändighet så, att ju mer man avlar på samma individ i en stamtavla, eller på ett litet antal nära besläktade individer, ju mera kommer de recessiva generna att dyka upp i dubbelt antal och de polygena att börja sticka upp över ytan och visa sig.

Vad vi brukar kalla rassjukdomar är inavelssjukdomar

Det betyder, att om man utavlar hej vilt - eller tillåter t ex gatuhundar att para sig efter eget tycke - så kommer en liten andel av avkommorna att få svåra höftledsfel, eller ett genetiskt betingat hjärtfel, eller en sköldkörtelsjukdom, eller en autoimmun hudsjukdom. Precis som det är hos oss människor, alltså. Men om man i stället inavlar hej vilt (och inom den renrasiga aveln finns ett antal exempel!) så kommer en

STOR andel av avkommorna att ärva de genetiska fel som deras farfars farfars far (som också är deras morfars farfars far och deras morfors pappa och så vidare...) bär på - utan att det märktes hos just den individen. Det är det som menas med "rassjukdomar". Det är inte rassjukdomar, det är inavelssjukdomar.

Förr eller senare måste man börja föra in obesläktat. För att alla avkommor ska bli garanterat friska? Biologi fungerar inte så. Men man får möjligheten att hålla de genetiska felen nere på en rimlig nivå. Det är ju faktiskt så det fungerar hos människor.

Ny krönikör

Bodil Carlsson driver den mycket uppskattade bloggen "Collievänner" som på ett engagerat och lättförståeligt sätt förklarar avel och genetik. Vi känner oss mycket tack samma att framöver få publicera Bodils krönikor i Barbetbladet.

Många upprop om oroande höga inavelsgrader

Allt fler röster gör sig hörda för att uttrycka sin oro för de små populationer som hundraserna utgör idag. De består i hög grad av besläktade individer, dvs individer som i allt högre grad liknar varandra genetiskt (homozygota), vilket ökar risken för rasspecifika sjukdomar och defekter.

Det är genetiker och andra sakkunniga, veterinärer, pålästa uppfödare, grupper på sociala medier och även SKK som vill upplysa uppfödarkollektivet om de faror som lurar. Söker man efter information så översvämmas man av debattinlägg, artiklar och webinarium. Men varför händer detta nu? Och hur kunde det hända?

Troligen är det dagens möjlighet till inavelsberäkning via DNA som fått upp mångas ögon då hundarna fått ett högre inavelsvärde än önskat, och att man kan se att många

raser ligger högt avseende inavel. Så högt att det kan jämföras med en avkomma efter en helsyskonparning. Och den enkla förklaringen är att många hundraser bygger sin avel på några få ursprungliga hundar – och att populationerna som resultat av detta består av besläktade individer. Inavel är ju mer en regel än undantag för små och isolerade populationer som våra hundraser utgör.

Vad som i korthet sägs

- Inavelsökningen är en tickande bomb. Vi tappar genetisk variation för varje generation.
- Inavelsökningen är kopplad till ohälsa – sjukdomar, sämre immunförsvar, sämre fertilitet, sämre livskraft hos avkommor mm. Det finns många immunsjukdomar bland våra hundar idag, t ex svåra allergier som blir allt vanligare liksom cancer. Det finns även raser som redan idag har

t ex reproduktionsproblem med dödfödda valpar – där aveln blivit mycket bekymmersam.

- Behov av minskad inavelsgradsökning finns hos alla raser.
- Behov av inkorsning finns i alla raser (baserat på mätbar homozygoti).
- Inavelsgrad beräknad på stamtavlor säger inte allt – den anger endast en beräknad inavelsökning under ett antal generationer. I stället förordas genetisk inavelsberäkning (via DNA-test), som kan ge den faktiska individuella inavelsgraden samt rasspecifik information i det fall många inom en ras låter DNA-testa sina hundar.

Läget hos barbet

Hur står det till med barbet? Det finns ägare som har låtit DNA-testa sin barbet, och som därmed bidrar med information om genetiska inavelsgrader. Resultatet tyder på en något lägre inavelsgrad i jämförelse med många andra raser. Oavsett vad man tycker om valet av inkorsade hundar i barbet, som gjordes i början av 2000-talet, så tycks det (trots den lilla populationen) ha givit en effekt.

Men för att kunna få en mer korrekt bild så skulle fler barbeter behöva testa sig. Och till att börja med skulle barbetkollektivet behöva komma fram till vilket labb som anses ge bäst information på individ- och rasnivå. I en ideal värld skulle man sedan kunna göra väl grundade avelsbeslut utifrån kombinationers genetiska inavelsökning.

Det är många som idag oroar sig för den framtida aveln av rashundar då de små avgränsade populationerna numera består av besläktade individer.

SKK önskar bredda avelsbasen i hundraserna

Idag, med den oro som finns för minskad genetisk variation inom olika hundraser, ser man ett ökat intresse för diskussioner och kunskapsinhämtning.

Digitala träffar anordnade av SKK, med genetisk variation i fokus, har haft tre gånger fler anmälningar än tillgängliga platser. Så intresset är mycket stort.

I tidskriften Hundsport special, som riktar sig till uppfödare, skriver den nyblivne ordföranden i SKK, Britt Marie Dornell, att hon har haft anledning att reflektera över utvecklingen för våra hundraser. Hon nämner i samma ledare att vi har stambokförda hundraser som utgjort slutna populationer sedan 100-200 år, och att det i dessa populationer är oundvikligt att hundarna blir mer och mer släkt för varje generation.

Ett sätt som nämns för att öka den genetiska variationen är inkorsningar, något som tidigare generationer inte tycks ha varit främmande för. I Hundboken, utgiven av SKK 1957, kan man läsa att "Den kunnige uppfödaren, som står i begrepp att söka förbättra en väsentlig detalj hos sin ras och finner att lämpligt material saknas inom rasen, bör inte

dra sig för att hämta vad han behöver utanför rasen".

Och ser vi till retriverraserna så hade de öppna stamböcker i Storbritannien så sent som fram till 1971.

Inkorsning vs blandrasavel

Samtidigt ska man inte blanda ihop begreppen blandrasavel och korsningsavel, för dessa två är enligt Marie Dornell helt olika saker. Planerad inkorsningsavel inom ramen för SKKs regelverk är till för att stärka den aktuella hundrasen i en egenskap eller helt enkelt för att öka den genetiska variationen. Och hon fortsätter vidare med att inkorsning bara ska användas när det finns goda skäl och ska då vara väl organiserad.

Frågan är hur vi kommer vidare? Hur kan SKK lyfta det stora flertalet uppfödare, som redan arbetar hårt med hälsa och sundhet? Ledaren avslutas med att hon anser att Centralstyrelsen, och de olika kommittéerna, har en hel del att fundera över.

Här intill kan du läsa om de åtgärder som SKK nyligen har genomfört i hopp om att bredda avelsbaserna i hundraserna.

• Lathund för ökad genetisk variation

SKK har tagit fram en lathund avseende projekt för ökad genetisk variation, vars syfte är att ge stöd och vägledning för rasklubbar. Många raser utgörs av små populationer och ibland kan tillskott av genetisk variation vara nödvändigt för ett långsiktigt och hållbart avelsarbete.

• Enhetlig registreringsavgift

Avelsdjurs meritering utgör inte längre grund för en lägre registreringsavgift av avkommor, utan avgiften kommer att bli enhetlig. På så vis hoppas man få se en minskad överanvändning av enskilda meriterade hundar, vilket kan innebära att nytt genetiskt material tillförs aveln.

• Nya kriterier på utställning

Ändrade kriterier för bedömning av uppfödar- och avelsklasser på utställning. Hundarna behöver inte längre vara så enhetliga som möjligt, vilket brukar ses som ett mått på minskad genetisk variation, utan hundarna ska nu vara så lika rasstandarderna som möjligt utan att nödvändigtvis likna varandra.

• X-registret

Nyligen lanserade SKK ett register där hundar, med stambok som inte godkänds av FCI, kan inregistreras, t ex hundar som saknar tre generationers stamtavla och hundar som ingår i rasinkorsningsprojekt.

Instruktören i Nosework ger träningstips

Text: Ann Eklund

När man tränar i nosework vill man att hunden ska vara trygg i sitt sökande och ha en säker markering. Man vill även undvika att hunden t.ex blir för hårdhänt bland kartonger som används vid doftprov och tävlingar i klass 1. Vad kan man tänka på, och hur kan man träna med tanke på detta?

Sök bland kartonger

Vill hunden vara för hårdhänt med kartonger kan man testa att lägga kartongerna på stolar eller placera dem lite högre upp. Eller så kan man testa att lägga dem under stolarna i stället. Belöna alltid "rätt" beteende som är att de nosar på kartongerna.

Träna gärna med att ha både höga och låga kartonger bredvid varandra. Läger man de låga nära

en hög kartong så stiger doften uppåt, varför hunden kan tro att doftgömman finns i den stora kartongen och inte i den lilla. Så träna med att ha doftgömman i den lilla kartongen.

Lägg ut flera kartonger och ställ dig för kartongen som har doft, t ex genom att ha kartongen mellan dina ben. Hur gör hunden då? Markerar den rätt kartong eller gör den en blindmarkering på kartongen bredvid? Det är bra att veta hur hunden gör i dessa situationer i det fall man t ex på tävling ovetandes skulle stå för en doftgömma.

Man kan sätta stolar lite huller om buller och göra gömman svåråtkomlig för att se hur hunden gör för att ta sig dit. Ställ stolarna som en trång labyrinth. Går hunden i den trånga gången för att komma åt

Om hunden är hårdhänt med kartonger kan man testa att lägga dem på t ex stolar

Ett tips är att träna med höga och låga kartonger bredvid varandra, och ha doftgömman i den lilla.

gömman eller markerar den gömman från utsidan? Vissa hundar kan känna sig lite obekväma med trånga utrymmen, vilket kan vara bra att känna till.

Säkrare markering

För att få en säkrare markering, vilket innebär att hunden stannar kvar vid doften och tittar på doftgömman, kan du belöna hunden med ca 5 godisbitar vid doften. Då kommer hunden förstå att det kommer många goa godisar om den stannar kvar och tittar mot doftgömman.

I träning är det en fördel om du varvar belöningen vid doftkällan; ibland blir det bara en godis medan det andra gånger kan bli fem godisar. Hunden ska aldrig veta när det blir stor eller liten utdelning.

Dosering och liggtid

Doften varierar beroende av hur lång tid den legat. Till en början är doften stark, men blir allt svagare när den har legat ett tag. Variera därför doftens liggtid så att hunden lär sig att känna igen hur doften luktar efter att ha legat olika länge.

Alla hundar har olika känsliga nosar, och har man för mycket doft kan hunden rygga tillbaka när den nosar på doften. Då är doften för stark. Använder man samma möbeltass flera gånger blir det väldigt mycket hydrolat i möbeltassen. Det bästa är därför att byta möbeltass efter varje gång.

Oftast "preppar" man en möbeltass med doft precis innan man ska träna. Men träna även efter att den "preppade" möbeltassen har legat ett tag innan ni gör sökandet. Så träna ibland med nypreppad doft, och andra gånger med en doft som legat någon timme eller ett par timmar. Du kan även prova efter

att doften har legat någon dag. Obeservera hunden och se hur den markerar de olika dofterna med tanke på liggtider. På doftprov byts doften ut varje timme och på tävling var fjärde timme. Därför är det bra att träna på att doften får ligga lite olika länge innan man gör sökandet.

Tips

När man till exempel använder sig av synlig dosa på vägg så kan man med fördel ha flera dosor så att hunden inte går på synintryck.

När man tränar på en urvalsbanan så är det bra att använda tär-

ning. Varför? Jo, man lägger oftast doften på samma ställe, och oftast lite längre bort då man vill låta hunden söka lite mer. Men man måste träna på att doftgömman även kan vara nära starten. Att låta slumpen avgöra, med hjälp av tärning, ger oftast mer variation. Annars kan hunden lära sig att doftgömman oftast finns längre bort, och då "kopplar" hunden inte på nosen från början. ○○○

Ann Eklund är instruktör i nose-work och håller kurser på den lokala kennelklubben i Norsborg.

Nosework är en rolig aktivitet för alla hundar som får använda ett av sina främsta sinnen, sitt luktsinne. Hundsporten går ut på att hunden ska söka efter specifika dofter i olika miljöer.

Nyfikenheten är väckt!

Text: Helen Höglund

Jag sitter här och blickar tillbaka på höstens alla jakter. För i år blev det verkligen många jaktdagar för mig, både vad gäller fågel-, älg- och rådjursjakt. Min yngsta son fick börja uppsiktsjaga, vilket innebär att han i mitt sällskap får låna mitt gevär och skjuta vilt. Han brinner lika mycket för jakten som jag gör.

Jag hade flyt i fågeljakten med Lexi och Luna i år. Båda höll sig skadefria och friska hela säsongen. Lexis bogskada som förstörde hela säsongen 2022 är nu helt läkt och hon kan jaga lika hårt som tidigare. Luna slapp luftvägsparasiterna som hon fått förskräcklig hosta av förut, så det blev verkligen bingo i antal jaktdagar med dem i höstas. Jag har ju gärna två hundar att växla mellan – både för deras skull så de får vila mellan varven, men också för att inte stå utan hund om en av dem av någon anledning inte kan jaga.

Något vi alla jägare är medvetna om är dessutom att åren med en jakthund inte är så många som man först kan tro, även om man har tur att ha en hund som blir riktigt gammal. Det tar lång tid innan hunden kan kallas jakthund och sen är det ett fysiskt ansträngande arbete för hundarna, så man kan inte ta för givet att de kan jaga hur högt upp i åldern som helst. Om man

sen adderar skador, sjukdomar, löp och dräktigheter gör det att en hel del jaktdagar dessutom går bort av andra anledningar.

Fördjupning i jakt och jaktsätt

Jakten med Barbet har givit mig mersmak. Det är synd att det inte går att gå jaktprov med dem i Sverige. Såklart behöver man ju inte gå prov, men på något sätt är det en extra morot att träna inför. Jag tror att många som håller på med agility och rallylydnad håller med om att det är jätteroligt att träna. Men när man ser att hunden har talang börjar man nog att snegla på tävlingsvärlden. Så har det även blivit för mig.

Det är synd att det inte finns jaktprov för Barbet i Sverige. Jag vill vidareutvecklas och få mer kunskaper att förvalta inom barbetrasen vad gäller jakt och jaktsätt. Dessutom vill jag ha möjligheten att gå jaktprov. Därför har jag nu välkomnat en ny liten medlem till flocken. Lilla jaktcockern Kira. När hon har

åldern inne kommer hon att komplettera min flock så jag optimerar antalet jaktdagar den dag Lexi går i pension, men hon kommer förhoppningsvis även att lära mig mer om jakt med stötande hund, och kanske vi kan gå något jaktprov också. För även om jag har jagat i över 30 år så är jag helt nybörjare på jaktprov. Det ska bli så spännande att få ta del av den värld som Anna Nyström skriver om i detta nummer av Barbetbladet.

Jag hoppas att även barbeter kommer att kunna starta på jaktprov inom Sveriges gränser i framtiden. Att kunna få en objektiv bedömning på vad ens hund presterar på ett jaktprov kommer att hjälpa till att styra barbetaveln i rätt riktning. Hundar som går till pris på jaktprov har visat prov på stor samarbetsförmåga, bra jaktliga egenskaper och en stabil mentalitet. Viktiga egenskaper för oss jägare. Men även viktiga egenskaper för att få en trevlig hund i vardagen. Det är därför många fågelhundar uppskattas även i andra sammanhang. De är ofta positiva till träning, vill samarbeta med människor och har en bra mentalitet.

En dag på fältet med spaniel
på nybörjarprov A

Jaktprov med vilt för spaniel

Text: Anna Nyström

I Finland kan barbet starta på officiella spanielprov, varför det var extra spännande att få möjlighet att under en dag få gå med när nybörjarprov för spaniel genomfördes i Sverige.

Det finns både A- och B-prov i nybörjarklass för spaniel, där skillnaden är att provet kan utannonseras som A-prov om det genomförs i en terräng med tillräcklig vilttillgång. B-prov kan ske i mark utan garanterad vilttillgång, för där behöver hunden endast visa upp själva sökarbetet utan att behöva stöta något, och apporteringmomentet sker då med dummys. Tävlanade på plats så att det kan vara lite klurigt att få vissa hundar att visa upp ett sökarbete på B-prov då vittring kan saknas i marken. Men apporteringmomentet kan vara lättare då det sker med dummy och inte vilt.

På fält provas hundens vilja och förmåga att finna vilt för att i en jaktsituation bereda jägaren skott-

möjlighet. En förutsättning för allt spanielarbete är att hunden med engagemang och systematik söker av den mark som ekipaget rör sig fram igenom. Hundens avstånd till föraren ska inte vara längre än att man är inom skjutavstånd med hagel. För att hunden ska vara säker i en jaktsituation är det dessutom viktigt att hunden kan förhålla sig lugn vid stötning och skott, så att den inte riskerar att bli skjuten. Hunden bör därför vänta på särskilt kommando innan den apporterar efter uppflog.

Den rekommenderade provtiden på fält är ca 15 minuter, men hunden provas till dess att domaren anser sig ha tillräckligt med underlag för sin bedömning.

Apporteringmomentet, där vilt kastas ut för att likna en eftersöksliknande situation, avser att pröva hundens förmåga att snabbt och säkert apportera till förarens hand. På A-prov ska apporterna bestå av matnyttigt vilt som normalt fälls för

Provformer för spaniel

Vattenprov: Ett godkänt resultat i vattenprov, där det ingår apportering av vilt i vatten, är nödvändigt för att officiellt få starta på Nybörjarprov A och i Öppenklass fältprov

Nybörjarprov A och B: Ett egenkapsprov där hunden ska visa upp sökarbete. På A-prov ska hunden även stöta vilt samt apportera kallt vilt. På B-prov används dummys vid apporteringmomentet

Fältprov: Genomförs som en vanlig jakt, men förare skjuter inte själv. Det finns såväl Öppenklass som Segrarklass

Working test: Inofficiell provform där domaren följer hunden under fältarbetet som utgör huvuddelen, men tre eller fler apporteringar ingår

spaniels, som t ex fasan, raphöna, skogsfågel, änder eller kanin. Appor- teringarna ska så långt det är möjligt efterlikna situationer som kan uppstå under jakt med spaniel, vilket bety- der att inga apporтерingsavstånd ska vara längre än ca 40 meter.

Den här dagen höll man till i Kungs- ängen utanför Stockholm där det finns utsatt fasan sedan länge, och tack vare vilttillgången kunde man hålla ett A-prov. Man gick ut i grup- per med fyra hundar där hundarna först gavs möjligheten att söka för att kunna stöta upp vilt, för att därefter visa prov på apporтерingsförmåga.

Bedömningsgrunder

Domaren tittade på hur hunden ar- betade, och för att bli godkänd i Ny- börjarklass A ska hunden ha funnit, stött vilt samt visat upp godkänd stadga och apporтерingsförmåga.

Sökmönster

- **Jaktlust/arbetsvilja:** Hunden ska vara uthållig och visa jaktlust/arbets- vilja samt visa vilja att finna vilt.
- **Sök och mönster:** Hunden ska i ett till terräng, vind och vittringsförhål- landen anpassat mönster genomsöka terrängen framför och på ömse sidor av föraren, och visa rörlighet och vil- lighet att genomsöka också svår ter- räng. Hunden ska jaga "under bössan", dvs inte stöta vilt längre bort än hagel- bössan når (ca 20 meter).
- **Fart och stil:** Hunden ska arbeta i ett raskt och stilfullt sök.
- **Följamhet och samarbetsvilja:** Hunden ska vara samarbetsvillig samt uppmärksam på föraren och arbeta inom anvisat område.

Stötande på A-prov

När hunden stöter vilt på A-prov, och skytten avlossat skott i luften, så finns det saker domaren tittar på.

- **Stadga:** Hunden ska, efter att ha stött upp fågel, förhålla sig lugn – den får inte jaga efter viltet.

- **Skottreaktion:** Hunden ska även hålla sig lugn vid skott. Stark skott- rädsla är ett allvarligt fel.

Apportering

Under provet skjuter man inget vilt, men man använder skott för att kunna se hundens reaktion. När appor- teringsförmågan ska provas skjuter skytten skott varefter domaren kastar iväg ett kallvilt (död sedan tidigare). Efter att viltet har fallit, och det är dags att apportera, finns det ytter- ligare saker som domaren tittar på.

- **Stadga:** Hunden ska hålla sig lugn tills den får ok att apportera.
- **Markeringsförmåga:** Provar hun- dens förmåga att utan dirigering eller omfattande sök kunna lokalisera fal- lande apport
- **Apporтерingslust:** Hunden ska villigt apportera och inleverera lokaliserad apport
- **Apportgrepp:** Apporten ska bäras med lämpligt grepp.

Prissättning

På Nybörjarprovet kan man antingen bli godkänd eller icke godkänd. Hun- darna poängsätts efter en 5-gradig skala på de egenskaper domaren ska observera, och hunden blir godkänd om alla egenskaper har poängsats med lägst 2 poäng.

Därutöver får inte hunden vara nervös, ha bristande koncentrations- förmåga, ha aggressivt beteende eller skallgivning. Vid bedömning kan man behöva ta rasspecifik hänsyn, då spanielklubben består av många olika spanieltyper med lite olika arbetsätt.

Man måste ha fått godkänt på jakt- prov A för att få ett fullvärdigt utställ- ningschampionat, precis som det är för barbet i t ex Finland.

Summering av året som gick

Antalet medlemmar uppgick vid årsskiftet till 237 stycken och av dessa har 15 anmält sitt intresse för att delta i klubbarbetet på något sätt; som förtroendevald i styrelsen, ingå i avelsråd eller valberedning, eller i någon annan arbetsgrupp eller för något specifikt projekt. Fler är välkomna och behövs för att utveckla och stabilisera klubbens arbete inför framtiden.

Avelsfrågor

Barbet har sedan 2018 tillgång till HD-index, ett avelsverktyg vars syfte är att tillhandahålla en effektivare avelsvärdering för att säkrare kunna nå avelsframsteg vad gäller höftledshälsa i rasen. Samtal har sedan tidigare förts med SKKs avelskommitté om tillämpning och avelsrekommendationer, och klubben fick gehör för sina synpunkter. Lydelsen i avelsrekommendationen kommer att preciseras i kommande revidering av RAS.

Klubben sponsrar delvis deltagande på SKKs uppfödarutbildning och fördjupade genetik kurs. En uppfödare har under året genomgått uppfödarutbildningen.

Under 2023 mottogs motion där frågan om öppet utbyte av hälsoinformation uppfödare emellan väcktes. Frågan gick ut till alla uppfödare, varav några svarade positivt. Frågan får ses som pågående.

Hanhundsombud

Ewa Hansson är nytt hanhundsombud. Funktionen är tänkt att utgöra ett stöd och en trygghet för hanhundsägaren i samband med parning och avel.

Utbildning och konferenser

Funktionärer har deltagit på olika webinarium anordnade av SKK.

Medlemservice

Administration av medlemsskapen i SBBK har skötts av SKKs medlemservice.

Det finns numera en webbshop på klubbens hemsida där man kan köpa T-shirt och dylikt samt dummys med klubbgrafik.

Barbetbladet

Under 2023 publicerades 4 digitala nummer av Barbetbladet, och ansvarig redaktör har varit Anna Nyström. Fredrik Sochors valpkurs, med tips på grundläggande övningar för bättre kontakt och följsamhet, har återkommit i varje nummer under året. Det har även publicerats artiklar om nosework, barbet som social tjänstehund, jaktprov och funktionsbeskrivning för retrievers, jaktkrönikor, barbetträffar, barbetporträtt, valpnytt, nyheter från SKK, insändarbilder mm.

Vad gäller ämnen knutna till avel har det publicerats artiklar om genetisk variation, avel för exteriör samt mentalitet och funktion, forskning kring BPH, HD-index, DNA-testers relevans och tillförlitlighet samt uppföljning av rasspecifika avelsstrategier (RAS)

Barbetbladet går ut till medlemmar samt utställningsdomare som dömer barbet i syfte att inkludera dem i frågor som rör rasen.

Medlemsaktiviteter

Under året har inga större planerade träffar ägt rum. En mindre träff an-

ordnades på Tjörn, liksom man har träffats i Luleå, efter privata initiativ.

Ambassadörer för rasen

Intresset för att få kontakt med en barbetambassadör har fortsatt varit populärt bland dem som ännu bara hört talas om rasen. Ambassadörer ger dem möjlighet att få träffa barbet och dess ägare.

Vinnare i Årets Hund

• Årets Arbetande hund:

1. Barbet Bay's Foreverandaday Miracle (Zelda)
2. Aquatilia Fleuret Escrime (Azumi)
3. Kastebos Alice (Nora)

• Årets Utställningshund:

1. Neigenuveaux Moonbeam's 007A (Mr Bond)
2. La Spezia's Edit Haze (Edit)
3. Himling's Alakazam (Elliott)

Deltagande på mässor

SBBK deltog med rasmonter på Stockholm Hundmässan 2023. Huvudansvariga för planering och genomförande har varit Linda Liljedahl och Miranda Pettersson. Det blev två lyckade dagar med stort intresse och entusiasm både i och utanför monter

Omvärldskontakter

Klubben har fortsatt upprätthålla sina informella kontakter med personer inom svenska universitetsvärlden med akademisk expertis på populationsgenetik och genetisk dynamik hos små populationer. Dessa kontakter är fortlöpande väsentliga med tanke på de förutsättningar rasen barbet har med sin lilla population.

Klubben har som vanligt haft löpande kontakt med SKK för råd och stöd i allt från genetik och avel till juridik och organisationsfrågor. Relationen med SKKs sakkunniga är god och de är kontinuerligt informerade om klubbens verksamhet.

Dessutom har som tidigare informella kontakter upprätthållits med utländska uppfödare och representanter för utländska klubbar.

Paula Horne (från finska barbetklubben) föreslog att vi skulle försöka samla ihop information om hur andra barbetklubbar i världen är organiserade, hanterar avelsfrågor mm. Frågorna skulle gå ut till klubbar och svaren skulle sedan kunna publiceras – och framgent vara nyttiga för framför allt avelskommittéerna. SBBK har medverkat till att en flerspråkig frågeenkät har tagits fram.

Framtida funktionsbeskrivning

Prov- och jaktkommittén har fortsatt att arbeta med att utforma ett förslag till en svensk funktionsbeskrivning för barbet. Förarbetet har sedan tidigare diskuterats med rådgivande kontakter med SKK, personer som är erfarna inom TAN (franska provet) och de personer i Sverige som utformade de ursprungliga testerna för retrieverraserna.

Under 2023 har kontakt tagits med spanielklubben som just nu är i färd med att utforma en funktionsbeskrivning. De har under hösten tagit del av Barbetklubbens förarbete till barbetens anlagsbeskrivning. Detsamma gäller provledare inom SSRK och likaså den finska barbetklubbens ordförande som är domare inom jaktprov för barbet och spaniel i Finland. Värdefulla råd har återkommit från dem alla.

Under hösten 2023 har också studiebesök kunnat göras vid funk-

tionsbeskrivning och jaktprov för retrievers samt jaktprov och vattenprov för spaniel. Många kontakter har knutits och dessa är goda resurser till att utvärdera vårt eget arbete. Erfarenheter från studiebesöken har varit mycket värdefulla.

Social tjänstehund

– Barbet Bay's HonestlyBeLoved (Phlox) har genomfört ett godkänt lämplighetstest för social tjänstehund.

Hundsport

Under 2023 deltog 13 barbeter i officiella prov eller anlagsprov inom lydnad (3 st), rallylydnad (9 st), nosework (5 st) och agility (1 st). Det är färre än föregående år, så vi hoppas fler barbeter får visa upp sina färdigheter under 2024.

I SKKs Hunddata omnämns följande hundar med nya titlar under året:

- Irisens Assi Princess Of Daim: RLD A
- Wookieebev W Sokole Connix: RLD F
- Aquatilia Fleuret Escrime: AGHD 1
- Kastebos Alice: LD startklass
- Barbet Bay's Foreverandaday Miracle: NW 1

Utställningar

Under 2023 deltog 24 barbeter på någon av SKKs officiella utställningar. I SKKs Hunddata omnämns följande hundar med ny titel:

- Goldstern Von Springbell: SE UCH
- La Spezia's Edit Haze: SE UCH
- Irisens Filo With Love From Doue: SE UCH

Mentalbeskrivningar/BPH

Under 2023 sponsrade klubben med bidrag till genomförda mentalbeskrivningen BPH. Under året var det totalt 22 st som genomförde BPH, vilket är ett högt antal i jämförelse med tidigare år.

Exteriördomarkonferens

Frågan om att åter samarrangera en exteriördomarkonferens tillsammans med de andra vattenhundklubbarna väcktes av Lagottklubben under året. Att återkommande arrangera dessa konferenser är obligatoriskt för rasklubbar och att då kunna göra detta tillsammans är både organisatoriskt och ekonomiskt gynnsamt. Beslut om att delta togs och SKK har godkänt den samlade ansökan från gruppen vattenhundar om att få arrangera en gemensam domarkonferens under 2026.

Barbeter i Sverige

Under 2023 föddes 2 barbetkullar med sammanlagt 15 valpar. Dessutom importerades 3 valpar under året, och två valpar exporterades. Det totala antalet registrerade barbeter i Sverige uppgick vid 2023 års utgång till ca 580 stycken varav vi vet att 102 stycken har avlidit.

Sammanträden

Under 2023 har styrelsen haft sex protokollförda styrelsemöten och däremellan informerade informella kontakter.

Ekonomi

Klubbens resultat för 2023 blev 4.722,96 kr. Förutom ordinära medlemsavgifter betalade uppfödare reducerad medlemsavgift åt sammanlagt 5 valpköpare. Den 31 december 2023 fanns 193.665,87 kr på vårt konto hos Nordea. (För mer information om ekonomin hänvisas till Balans- och Resultatrapporten)

Medlemsavgiften har varit oförändrad: 200 kr för fullt betalande medlem, 100 kr för familjemedlem men maximalt 300 kr för hel familj. Avgift för valpmedlemskap anmält av uppfödare är fortsatt 100 kr.

Staten måste reglera djursjukvården

Under de senaste tio åren har djursjukvården genomgått en strukturell förändring, och domineras i dag av de två kedjorna Evidensia och Anicura. Avsaknad av konkurrens, samt brist på veterinärer, har fått kostnaderna för djursjukvård och försäkringspremier att skena.

Den konkurrens- och kostnadssituation som vuxit fram är ohållbar, och nu behöver staten träda in för att upprätthålla det svenska djurskyddet och möjliggöra ett brett djuräggande skriver Agnes Fabricius, vd för Agria, i en debattartikel i Svenska Dagbladet. Det behövs en skyndsamt statlig reglering av konkurrensen inom djursjukvård samt en utvärdering av riktpristariffer. I kombination med försäkringsbranschens egna åtgärder kan den negativa utvecklingen bromsas.

Konkurrensverket skrev en rapport redan år 2018 där man kom fram till att en väl fungerande marknad för djurförsäkringar förutsätter en väl fungerande konkurrens på marknaden för djursjukvård. Men ännu har ingen myndighet agerat på den snedvridna konkurrenssituationen som råder inom djursjukvården.

Enligt Agnes Fabricius är den svenska handfallenheten unik. I Storbritannien tvingades Evidensia sälja flera kliniker efter att det statliga konkurrensverket gjort en översyn. I Frankrike finns det lagkrav på att veterinärer måste vara majoritetsägare för att kunna garantera oberoende djursjukvård. I Tyskland finns en veterinäravgiftsförordning som fastställer avgiftsnivåerna för landets veterinärtjänster i syfte att säkerställa transparens och konsekvens i prissättningen.

Prova-på utställningsträning

Välkommen till en lättsam och trevlig dag för barbetägare

Tema för dagen:

- Lite prat om hur utställningar går till
- Utställningsträning med tips på vad man kan tänka på
 - En hundtrimmare tipsar och berättar om pälsvård
 - Prova-på-utställning

Ses vi den 25 maj på Motala Brukshundklubb?

Vi har under dagen tillgång till klubbens planer, stuga och kök. Barbetklubben bjuder på kaffe och fralla till frukost samt fika på eftermiddagen. Ta med egen lunch (kök finns).

Det finns möjlighet att övernatta med husvagn/ husbil på klubben (utan tillgång till toa/el).

Det finns även fina campingar i Motala och Vadstena.

Intresserad?

Hör av dig **senast 17 maj** till Linda Liljedahl via mail linda@l-dahl.net eller till klubben via mail info@barbet.se

Kommande nummer

Det planeras och arbetas redan för fullt på det kommande numret av Barbetbladet som är tänkt att skickas ut efter sommaren.

Mycket ändras i sista stund då nya saker att skriva om dyker upp, men som det ser ut just nu så kommer du kunna läsa om:

- Träna med Fredrik: Socialisering • Debatt: Linjeavel vs inavel
- Krönika: COI hos en ko och en kung • Träna med SBBK: Nosework
- Avel och genetik: Avel för funktion/karaktär • Fältprov för spaniel
- Jaktkrönika • Barbetporträtt • Insändarbilder mm

Om du vill bidra med material såsom bilder eller text, vilket vi gärna tar emot, så önskas att du i god tid skickar in materialet till mail-adress: barbetbladet@barbet.se

REDAKTÖR: ANNA NYSTRÖM

LAYOUT OCH REDIGERING: ANNA NYSTRÖM

ANSVARIG UTGIVARE: KARL-JOHAN PALMSTAM

